

Rinus 80 jaar jong.

Maandag jl. is de schoonmaakploeg weer bij elkaar geweest om de reclame borden langs het veld schoon te maken en dit is niet overbodig. Voor aanvang is er koffie gedronken met gebak omdat Rinus de zondag er voor (gelijk met Johan Cruyff) 80 jaar is geworden. En nog is Rinus jong want de goten op het dak van de sporthal heeft hij zonder hoogtevrees als oud brandweerman helemaal schoongemaakt. Simon Segers overhandigde de bloemen en is er gezellig nagepraat op gepaste afstand.

J. v. Tinteren.

Panorama Tribune

In 1998 wint Klaas Hos 5000 gulden door een puzzel op te lossen in de Panorama. De tribune moet wel zelf geplaatst worden door Ab Westerveld en vrijwilligers. Zie hier het resultaat waar we nu nog steeds van genieten met slecht weer, en ook met mooi weer. We hopen dat de tribune volgend seizoen weer veel gebruikt kan worden.

Sixentoernooi

Eindelijk valt er weer nieuws te melden waar iedereen, die Purmerland een warm hart toe draagt, vrolijk van wordt. Afgelopen zondag was het kort gemaaid kunstgras het strijdtoneel van een heus toernooi. Het alternatieve E.K. werd verspeeld en dankzij de welwillende medewerking van de weergoden en initiator Danny Bakker werd dit een bijzonder geslaagde dag. Tevens was dit een gelegenheid voor alle spelers om eens een kijkje te kunnen nemen achter de dit seizoen hermetisch gesloten gebleven deuren. En ook hier werd ik vrolijk van.

De frisse aanblik van een gepimpte keuken, een strakke bar met fraaie eikenaccenten (dank Keith) en een toiletgroep, waar je na gebruik, weer met droge voeten naar buiten loopt. Heerlijk! Ook dit is Purmerland. Dit werk is grotendeels in eigen beheer en door een enthousiaste groep vrijwilligers gedaan.

En dan het toernooi zelf. Zoals gezegd was het Danny, die dit seizoen dat eigenlijk niet bestond, niet als een nachtkaaars uit wilde laten gaan. Wat te doen? Een jaarlijkse gewoonte is, tijdens Hemelvaart, het spelen van een Sixentoernooi. Zoiets stond hem voor de geest. Snel werd een heel nest Bosschieters, Simon, Theo en Pieter ingeschakeld en als vervolgens als spreekstalmeester Edwin Koomen, tot zijn eigen verrassing, ook bereid gevonden wordt om de microfoon te hanteren, is de organisatie als snel rond.

Zo kon het dus gebeuren dat op deze zondag om 9.00 uur een strak uitgelijnd viertal velden lag te wachten op datgene wat komen ging. Alleen, er was 1 dissonant, voor 4 veldjes heb je al snel 8 doeltjes nodig, Wat bleek? De teller stopte bij 6, met andere woorden 2 doeltjes hebben voetjes gekregen en zijn er vandoor gegaan. Wie kan opheldering geven omtrent de huidige woon- of verblijfplaats van deze 2 onverlaten? Het mocht de pret niet drukken.

Om 11.00 uur werd het startsein gegeven. De volgende landen hadden zich weten te plaatsen: Italië, Denemarken, Zwitserland, Oekraïne, Tsjechië, Spanje, Engeland en België. In 2 poules van 4 zou ieder team 3 wedstrijden spelen en vervolgens de 2 besten een finale. Geinig om te zien vond ik het feit dat elk team opgeleukt werd met een speelster uit het damesteam. Nog geiniger was dat deze meiden zich niet onder lieten schoffelen en hun mannetje bleken te staan. De gretigheid droop er vanaf. Elk team ging elke wedstrijd vol voor de winst. Lekker fel werd er op het randje om elk puntje gestreden. Het was verrassend warm weer, maar gelukkig was er ook een drinkpauze tussen de wedstrijden. Zo kon de nieuwe bar meteen ingewijd worden. Deze bleek ook wedstrijdfit te zijn en klaar voor het nieuwe seizoen. Evenals de barmedewerkers die routineus de tapjes wisten te schenken en hapjes te serveren. Wat mij opviel was dat de meiden heel gedisciplineerd speelden en vooral de combinatie zochten. Terwijl het bij de Alpha mannetjes dringen was om op de hoogste rots te kunnen zitten. Uiteindelijk kwamen er 2 nummers 1 uit al dit strijdgewoel tevoorschijn.

De finale ging tussen Italië en onze zuiderburen, België. Dankzij zijn goede contacten bij de UEFA en het nodige lobbywerk viel Tijs Goede de eer ten deel om dit titanenduel in goede banen te mogen leiden. In het juryrapport stond achteraf een solide 8 genoteerd, dus voor herhaling vatbaar. En dan, welk team werd uiteindelijk winnaar van deze alternatieve EK? Wat in het echt niet lukte gebeurde nu wel. De Rode Duivels verlieten juichend het veld en zijn voor het laatst gesignaleerd hangend om Manneken Pis in Antwerpen. Het is ze gegund.

Ik, als damescoach, heb vooral met belangstelling naar de verrichtingen van 'mijn' meiden staan kijken. Dat zij aanwezig waren blijkt wel uit het volgende cijfermateriaal, namelijk de doelpuntenmakers: Lisa 1, Maxime 1, Romee 3, Sophie 3 + 1 om onduidelijke redenen afgekeurde. En dan Carmen, nadat zij er al 2 in het mandje had liggen, werd zij in de kluts vol op het oog getroffen. De rest van de middag heeft zij met een ijszak op dat oog rond gelopen. Op haar linker gezichtshelft ontwikkelde zich een interessant kleurenpalet waar een Van Gogh hevig door geïnspireerd zou zijn geraakt.

Toen de laatste huiswaarts gingen en de kruitdampen waren opgetrokken kwam er een eind aan zeer geslaagde dag waaraan het gevoel bleef hangen dat je nog steeds lid bent van een springlevende vereniging. Een vereniging die reikhalzend uitkijkt naar de start van een nieuw seizoen, waarin het allemaal weer om het echie gaat. Tot in augustus.

Albert de Braaf.